

ningen, et Led, et af de alleruhygge-
ste, i den Skatteplyndring, som skal
iværksættes for at bøde paa den Misere,
som Venstres Finansstyrelse har bragt
Landet i, og give Militarismen Midler til
ny og frodig Udfoldelse. For at naa dette
Maal slaar Lovforslaget ned paa Befolkning-
en, rammer i Flæng, rammer paa maa og faa,
ganske hensynsløst som en Knytnæve, uden
at det er muligt at overskue, hvor mange
og hvor store Ulykker den vil drage efter
sig, hvor mange Fortrædeligheder den vil
volde det rejsende Publikum, og hvor meget
Afbræk den vil gøre Handel, Industri og
Næringslivet som Helhed.

Det vil blive en dyr Lov for det danske
Erhvervsliv, dette Lovforslag, som de Herrer
nu ere i Færd med at vedtage. Jeg har
tidligere her i Salen nævnt tilstrækkelig
mange Eksempler derpaa, og jeg skal ved
denne Lejlighed kun henvise til endnu et
Forhold, ikke fordi jeg betragter det som
hørende til de mest graverende, langtfra,
men fordi det i Debatten oppe i det andet
Ting har spillet en vis Rolle, og fordi det
i sig selv er et yderst karakteristisk Eks-
empel paa den Planløshed, hvormed Loven
vil komme til at virke, omtrent som en Hund
i et Spil Kegler. Det er den Begunstigelse af
Fjertrafikken paa Nærtrafikens Bekost-
ning, som finder Sted for visse Godstakst-
klassers Vedkommende, og som gaar til
den Yderlighed, at medens Forsendelser
over kortere Distancer faa en overordent-
lig stærk Forøgelse i Taksterne, faa nøj-
agtig de samme Arter af Godsforsendelser
over meget lange Distancer kun et meget
svagt, et meget lille Paalæg; ja kunne end-
og i ganske enkelte Tilfælde faa en abso-
lut Nedsættelse. Ærede Medlemmer ville
se, at det betyder for Handelsstanden i en
hel Del Provinsbyer — navnlig jyske,
som ligge temmelig langt fra Hovedstaden
—, at de pludselig uden noget mildnende
Overgangsled stilles blot for en Konkur-
rence, som i høj Grad vil forrykke deres
Afsætningsforhold, og som sikkert i adskil-
lige Byer vil efterlade sig overordentlig
skæbnesvangre Resultater. Men, som sagt,
det er kun et enkelt Eksempel, tilmed et
af de mindst graverende Eksempler, paa den
Brutalitet og Planløshed, hvormed Loven
vil slaa ned paa det borgerlige Erhvervs-
liv rundt omkring i Landet, paa det at Stats-
kassen kan fyldes igen, og paa det at vi
paa ny kunne lade Militærmillionerne rulle
ud i Smaalandsøhavet.

Men Lovforslaget er efter vor Opfattelse
ikke blot brutalt, men ogsaa i høj Grad uklogt.
Med en fuldkommen barnlig Enfoldighed

ere dets Ophavsmænd gaaede ud fra, at naar
man blot lægger rigtig drabeligt paa Taks-
terne, ville Pengene flyde bravt i Statskas-
sen, jo tykkere vi smøre paa, des mere
tjene vi. Ogsaa dette Forhold har jeg
baade ved første og anden Behandling
haft rig Lejlighed til at drøfte, og jeg skal
ikke paa dette sene Tidspunkt trætte det
høje Tings Opmærksomhed yderligere der-
med. Jeg ved, det er ørkesløst. Jeg ved,
at i en Situation som denne vil ethvert
fornuftigt nationaløkonomisk Ræsonnement,
naar det ikke passer i de herskende Par-
tiers Kram, være for at bruge et bevinget
Udtryk „spildte Guds Ord paa Balle-Lars.“
Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at der
ogsaa under Forhandlingerne i det andet
Ting har rejst sig meget stærke Tvivl om,
hvorvidt ikke den forventede Indtægtsstig-
ning for en meget stor Del vilde vise sig
illusorisk. Der er saaledes i Bilagene hen-
vist til den meget nærliggende Sandsynlig-
hed, at ligesom de private Dampskibssels-
skaber utvivlsomt ville overtage en hel Del
af den Godstrafik, Statsbanerne nu støde
fra sig, ville for de kortere Strækningers
Vedkommende maaske andre Transport-
midler, f. Eks. private Lastautomobiler,
kunne skabe en meget følelig Konkurrence
med Statsbanerne, saa at Resultatet saare
let kan blive, at Statsbanerne ganske vist
have den Tilfredsstillelse og Fornøjelse at
opkræve de højere Takster, men at en stor
Del af den forventede Indtægtsstigning
bliver staaende paa Papiret og ikke træder
ud i Livet. Ogsaa i selve den Betænkning,
Landstingsudvalget har afgivet, udtales en
meget stærk Skepsis med Hensyn til de 4
Mill. Kr., som Loven stiller i Udsigt.

Jeg vil i øvrigt anbefale ærede Med-
lemmer, som ikke allerede have gjort det,
at anvende en ledig Time til Gennemlæs-
ning af Landstingsudvalgets Betænkning.
Det er nemlig i flere Henseender en meget
interessant Læsning, jeg kan sige en meget
underholdende Læsning af efter min
Mening nærmest humoristisk Natur. Land-
stingsudvalgets Flertal erkender — jeg maa
maaske med den højtærede Formands Til-
ladelse oplæse enkelte Linier —, at det
„ingenlunde er overbevist om, at den af Re-
geringsforslaget anviste og af Folketinget
godkendte Fremgangsmaade er den rette,
naar det gælder om at forøge Indtægterne,
og skal bemærke, at ikke enhver Forhøjelse
af Taksterne behøver at betyde en Ind-
tægtsforøgelse“, og Flertallet tager udtryk-
kelig „enhver Reservation med Hensyn til
de finansielle Virkninger af Forslagets Op-
højelse til Lov“, men Flertallet tilraader